

ПРЕСТЪПЛЕНИЕТО ДА НЕ ВЯРВАШ

Дейвид Уилкерсън

1 Януари 1983

Неверието наскърбява Божието сърце повече от всяко друго престъпление на земята. Той счита за престъпление да се съмняваме в Словото Му или да поставяме под съмнение верността Му. Ние, християните, викаме срещу престъпленията на плътта – хомосексуализъм, алкохолизъм, наркомания, прелюбодеяство. Наричаме ги долни мерзости, и те са точно такива! Но Бог е най-загрижен за греховете на сърцето. Истинския проблем на живот и смърт е какво мисли човек – какво става в ума му.

Неверието е престъплението на сърцето – проклятието на вътрешния човек. Познавам християни, които оставят всички грехове на плътта. Някои приключват с тайните си връзки. Други спират да пушат, да пият или тайно да употребяват дрога. Но въпреки, че са изчистили действията си, те все още са неспокойни и недоволни. Те са мислели, че Бог ще бъде толкова доволен, че са изоставили тайния си грях, че благословенията автоматично ще потекат. Но понякога не се случва така. Вместо това проблемите продължават и небесата изглеждат като от месинг.

Причината за това е, че греховете на плътта са само една част от проблема. Те все още не са отсекли корена на тяхното недоволство. Те не знаят за един дълбоко вкоренен грях, не знаят, че са виновни за много по-голямо престъпление в Божиите очи. Те са се научили само да се страхуват от Господ, но не и да Му вярват, а страха почти винаги ражда неверие.

Божии хора се ангажират с продължителната битка срещу греховете на плътта. Те постят и се молят, молейки Бог да ги освободи от плътски сатанински капани. Но повечето от тях са абсолютно слепи за опасността от неверието! Те дори не го слагат в същата категория с прелюбодеяството, лъжата, пианството и т.н. Но Божието Слово поставя греха на страха и на неверието над всички останали грехове!

„А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудните, чародейците, идолопоклонниците и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел...” (Откровение 21:8)

Бог даде на пророк Езекил видение с мерзостите на израилевия дом. Духът го заведе до вратата на храма. Зад тази врата 70 израилеви старейшини извършваха свещеническите си задължения.

„Влез та виж нечестивите мерзости, които тия вършат тука...”

Влязох прочее и погледнах; и ето всякакви подобия на гадове и гнусни животни, и всичките идоли на Израилевия дом, изобразени на стената от край до край.

И пред тях стояха седемдесет мъже от старейшините на Израилевия дом... всеки с кадилницата си в ръката си; и гъст облак тамян се издигаше....

Тогава ми рече: Сине човешки, видя ли що правят в тъмнината старейшините на Израилевия дом, всички в скришните стаи за изображения? „ (Езекил 8:9-12)

И какво правеха тези многоуважавани израилеви старейшини, което беше толкова мръсно и отвратително? Дали пушеха опиум? Или пък бяха в сексуална оргия? Играеха комар ли? Не! Отвратителното нещо се случваше в ума им: „що правят в тъмнината старейшините на Израилевия дом, всички в скришните стаи за изображения?”

Какво мислеха те, че толкова наскърбиха Бог? Коя беше ужасната мерзост в ума им? Те се бяха предали на неверие – бяха се обърнали към своите си пътища, към идолите – защото изцяло бяха загубили вяра в Бог.

„Защото си казват: Господ не ни вижда; Господ е напуснал земята.” (Езекил 8:12)

Помислете! Това бяха свещеници, святи Божии мъже, които в продължение на много години бяха виждали чудеса. Бог им се беше откривал много пъти, но вярата им в Него беше рухнала. Те вече не вярваха, че молитвите им ще получат отговор. Вече не можеха да почувстват присъствието Му и бяха загубили надежда за всякакво Божествено напътствие. О, те все още се надяваха, че Бог е там, но вече не вярваха, че е част от живота им!

„На Него не му пука!... – предполагаша те. Той не работи с нас! Забравил ни е. предаваме се. Защо да Му служим, когато няма доказателство за делата Му? Ние сме пренебрегнати, да, изоставени от Бог.” Не се ли превръщаме в невярващи Божии свещеници?

Колко трябва да е било наскърбено Божието сърце когато просветените Му деца все още се съмняваха в Него!

Неверието не само Го наскърбява, но и подбужда яда и гнева Му. Може да се очаква, че Божиите врагове няма да Му повярват, но колко трагично е когато неверието превърне избраните Божии хора също във врагове. Михей плаче: „Обаче, людето Ми отскоро се подигнаха като врагове...” (Михей 2:8)

Имаше време, в което децата на Израел вярваха на Бог. Те вярваха на техния Господ. Току що бяха освободени от Египет и Фараона, след като бяха прекосили Червено море.

„Израил видя онова велико дело, което Господ извърши над египтяните; и людето се убояха от Господа, и повярваха в Господа...” (Изход 14:31)

Но въпреки всичко, което Бог направи за народа си, тяхното доверие не продължи дълго. В криза след криза, вярата им отслабваше! Моисей се умори да им напомня за Божиата

вярност. Когато 8 от 10 шпиони донесоха застрашителни сведения, хората веднага изпаднаха в неверие. Те мърмореха и се оплакваха, плачейки: „О, да бяхме си останали в Египет!”

Моисей извика в отчаянието си:

„Но аз ви рекох: Да се не ужасявате и да се не боите от тях. Господ вашият Бог, Който върви пред вас, Той ще се бие за вас, също както стори за вас пред ... пустинята, гдето ти видя как Господ твоят Бог те е носил, както човек носи сина си... А относно това вие не повярвахте Господа вашия Бог... А Господ чу гласа на думите ви, и се разгневи...” (Второзаконие 1:29-34)

Някой би попитал: „Защо Бог се ядоса толкова много? Израилтяните просто бяха уплашени. Беше просто моментен изблик на страх. Те нямаха предвид това. Бяха просто объркани!”

О, не! Бог чува всяко оплакване, всяко мърморене срещу Неговата вярност. Той чува всяко обвинение, че не е загрижен. Всяка мисъл, която предполага, че Той е неверен, ядосва Бог! Това Го ядоса тогава, ядосва Го и сега. И предизвиква гнева Му. Нека всички, които проповядват само Божията любов, чуят предупреждението на Давид.

„Със сърцето си изпитаха Бога, Като искаха ястия за лакомството си, И говориха против Бога, казвайки: Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята? Ето, Той удари канарата, та потекоха води и потоци преляха; А може ли и хляб да даде, или да достави месо за людетте Си? Затова Господ чу и се разгневи, И огън пламна против Якова, А още и гняв обсипа Израил; Защото не повярваха в Бога, Нито Му уповаваха, че ще ги избави.” (Псалм 78:18-22)

Нека ви покажа колко сериозно приема Бог въпроса с неверието!

1. Неверието накара Бог да отхвърли целия израилев дом.

„Господ, прочее, отхвърли целия Израилев род, унижи ги, и ги предаде в ръката на разграбителите, докле ги отхвърли от лицето Си.” (3 Царе 17:20)

И защо Той предприе толкова драстични мерки? „При все това, те не бяха послушали, но бяха закоравили врата си както врата на бащите им, които не повярваха в Господа своя Бог.” (3 Царе 17:14)

2. Неверието стовари върху тях потоп от гнет и грижи.

„И децата на Израел вършеха зло в очите на Господа и Господния гняв беше разпален срещу тях... и те бяха измъчвани и притеснявани...” (Съдии 10:6-8)

3. То причини „неспазване на думата“. Неверието направи невалидни всички скъпоценни Божии обещания към народа Му.

„(Израел) са Ме раздразвали до сега десет пъти... До кога ще търпя това нечестиво общество, което роптае против Мене?... Чух роптанията на израилтяните, с които роптаят против Мене....

Навярно ще направя на вас така, както вие говорихте в ушите Ми... Според числото на дните, през които съгледахте земята, четиридесет дена, всеки ден за една година, четиридесет години ще теглите поради беззаконията си, и ще познаете какво значи Аз да съм неблагоприятен.“ (Числа 14:22-34)

4. Неверието докарва проклятието на мълчанието.

Според Новият Завет Господ ясно говори на Захария, свещеник в святия храм, обещавайки му, че ще има син, който ще се нарича Йоан. Божият ангел каза на Захария чудесни неща за Йоан и как той ще стане могъщ човек. Но този голям Божии човек не повярва нищо. Така, че Бог каза на Захария:

„И, ето, ще млъкнеш, и не ще можеш да говориш до деня, когато ще се сбъдне това, защото не повярва думите ми, които ще се сбъднат своевременно.“ (Лука 1:20)

По-късно, когато Захария възвърна вярата си, мълчанието му си отиде!

„А той поиска дъсчица и написа тия думи: Йоан е името му... И начаса му се отвориха устата, и езикът му се развърза, и той проговори и благославяше Бога...” (1:63-64)

5. Неверието причинява слабост (мързел) на душата.

„Но скоро забравиха делата Му, Не чакаха изпълнението на намерението Му... И Той им даде това, което искаха; Прати, обаче, мършавост на душите им... Така те се оскверниха от делата си, И блудствуваха в деянията си.“ (Псалм 106:13,15,39)

Израел ограничи Бог

Помните ли великата вяра на Израел при Червено море? Спомняте ли си тяхната песен на вяра и доверие в Господ? Те пяха, танцуваха, викаха хвалейки Бог за това, че им беше разкрил мощната си ръка на освобождението.

„Господ е сила моя, песен моя... Аз ще Го величая... десницата Му е мощна... разбил е врага на парчета... кой е свят като Теб?... страшен в хваление, вършещ чудеса... ти изведе народа Си... водеше ги със сила... Господ ще ни бъде Цар завинаги...” (Изход 15:1-18)

Но колко скоро забравихте делата Му! Колко скоро се отвърнаха от водителството Му, ограничавайки Светия Израилев. Те не си спомниха как ги избави Той и се обърнаха към съмнения и неверие.

Чуйте изумлението на скептичния небесен Баща:

„Тогава Господната слава се яви в шатъра за срещане пред всичките израилтяни. И Господ рече на Моисея: До кога ще Ме презират тия люде? и до кога няма да Ме вярват, въпреки всичките знамения, които съм извършил пред тях?” (Числа 14:10-11)

Колко дълбок плач от сърцето на Бог! „Кога? Какво още трябва? Какво трябва да направя, за да намеря хора, които напълно да ми вярват?”

Не сме научили нищо от трагичното неверие на Израел! Виждаме го да разрушава целия Божии народ. Виждаме ги как губят всички обещания и линейт в пустинята – объркани, депресирани хора. Въпреки това тежко крачим в неверието си! Изглежда вярваме, че Божията благодат ни освобождава от наказанието за тази мерзост.

Пред нас имаме един от най-подробните примери в цялата история, който ни показва как неверието ни отчуждава от Бог. Как предизвиква и ядосва Господ. Как причинява празнота, страх, депресия и абсолютно объркване, отваряйки врата на всяко познато на хората зло!

След това имаме предупреждение в Новия Завет да избегнем същите тези грешки!

„А против кои негодува четиридесет години? Не против ония ли, които съгрешиха, и чиито трупове паднаха в пустинята? На кои още се закле, че няма да влязат в Неговата почивка? Не на ония ли, които бяха непокорни? И тъй виждаме, че поради неверието си те не можаха да влязат.

Затова нека се постареем да влезем в тая почивка, за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие.” (Евреи 3:17-19, 4:11)

Духът днес фокусира върху този грях защото Словото ни дава да се разбере, че само зло сърце е способно на неверие.

„Внимавайте братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърце, което да отстъпи от живия Бог” (Евреи 3:12)

Тук Павел не говори на отхвърлените, пияниците или наркоманите! Той говори на новородени, изпълнени с Духа вярващи! „Внимавайте братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърце!”

Божии светии, държим ли се за вярата ни в Господ? Бързо ли се прилепваме към доверието в Неговата вярност? Чуйте какво казват Писанията: „Защото ние участвуваме в Христа, ако удържим твърдо до край първоначалната си увереност” (Евреи 3:14)

Тъжно, но е истина – много от Божиите хора днес губят твърдата си увереност, която са имали преди. Ние сме посред свирепо изпитание в последните дни, а мнозина не опазиха вярата.

Исус ни предупреди за огнени изпитания на вярата, които непосредствено ще предхождат Неговото завръщане.

„С цел: изпитването на вашата вяра, като е по-скъпоценна от златото, което гине, но пак се изпитва чрез огън, да излезе за хвала и слава и почест, когато се яви Исус Христос“ (1 Петрово 1:7)

Това младо поколение е изпитвано с най-горещите изпитания в цялата история! Бъдещето е абсолютно безнадеждно, по човешки казано. Светът е изправен пред безработица, мизерия, депресия и глад. Професиите стават скъпи и сложни и изглежда никой не може да даде отговор на важните въпроси. Голяма част от бунта, пианството и взимането на наркотици сред младите е директен резултат страх и обърканост.

Дори християнските деца се плашат! Всичко изглежда излиза извън контрол. Много младежи искат да дадат бъдещето си на Господ в пълно служение, но това става толкова трудно. Повече от всякога те трябва да знаят, че служат на Бог, на когото могат да се доверят напълно.

Тези от вас, които имате сигурна работа и дом и до известна степен сте се реализирали – как ви се струва да смените мястото си с тийнейджърите днес? Те посещават училища, които са гъмжат от наркотици. Приятелите им ходят на партита и се друсат, защото се страхуват от бъдещето. Правителството е корумпирано, а повечето политици са лъжци. Семействата им се разпадат; те гледат как родителите им си изневеряват и пият, и лъжат!

Какво отвратително неверие би намерил Бог в някои от светиите и служителите Си ако само дръпнеше завесата и погледнеше дълбоко в сърцето? Не си мислете, че Той каза тези думи лековат: „Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята?“ (Лука 18:8)

Исус ни предупреди, че някои ще повярват за малко, но във време на изпитания и кризи те отново ще се върнат в неверието:

„Падналото на канарата са тия, които, когато чуят, приемат словото с радост; но те, като нямат корен, временно вярват, а когато настане изпитание, отстъпват.“ (Лука 8:13)

От колко време вярвате? Пет години? Десет? Четиридесет? Какво става с теб когато „настане изпитание“? Падаш ли в страх и неверие? Колко много учители, мисионери, евангелизатори и пастори са стояли на амвона, призоваващи светиите да вярват, да се доверяват и да имат увереност в Бог, само за да отпаднат, когато самите те се изправят пред изпитания?

Най-важният въпрос, пред който Божия народ днес е изправен, е следния: „Вярваш ли, че Бог е в състояние да те избави? Вярваш ли, че той може да направи всичко необходимо, за да ти отговори на молитвите и да ти посрещне нуждите?“

Това е същия въпрос, който нашия Господ зададе на двамата слепци, които Го молеха за милост и изцеление. „И Исус им казва: Вярвате ли че мога да сторя това? Казват Му: Вярваме, Господи... И очите им се отвориха.” (Матей 9:28,30)

Господ пита теб, мен, църквата: „Вярваш ли, че съм в състояние да те напътствам и вода и да извърша съвършената си воля в живота ти? Вярваш ли, че все още работя за теб? Или таиш мисли, че съм те изоставил и съм те предал?” Той ни казва онова, което каза на Мария и Марта: „Не рекох ли ти, че ако повярваш ще видиш Божията слава?” (Йоан 11:40)

Бог не е заинтересован най-вече от великите ни дела за Него. Той по-скоро много силно желае просто да Му вярваме!

Изумен съм от броя неспокойни християни, които срещам и ми казват, че желаят да „оставят всичко и да влязат в някакъв вид пълно служение.” Някои от тях всъщност продават домовете и бизнеса си и вкарват семейството си в някакъв вид жертвено, мизерно служение. Понякога Бог е въввлечен и служението успява. Но в повечето случаи нищо не се получава. Празнотата и неспокойството продължават, защото да правиш нещо за Бог не означава, че човек наистина Му вярва! Често неверието продължава да ни води!

Възлюбени, Бог не желае нищо, което притежавате. Той не иска къщата ви, земята ви, колата ви или някое друго земно притежание. Не! Той иска доверието ви! Исква да сте твърдо установени във вярата си в Него!

Американски войник в Германия ми писа миналата седмица, предлагайки ми колекцията си от монети. Той ги нарече „идол”. Писах му писмо и му казах: „Бог иска повече от твоята колекция от монети – Той иска доверието ти!”

Продължаваме да желаем да вършим неща, да се откажем от неща, да жертваме, работим, страдаме. А през цялото време, онова, което Той най-много желае, е нашето покорство и доверие.

Словото Му е ясно. Бог няма да бъде доволен от нещо по-малко от вярата ни:

„А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнагражда тия, които го търсят.” (Евреи 11:6)

Бог ни е дал сигурен начин да се изкачим над този рушач се свят – чрез абсолютна вяра в Него!

„Когато лягаш не ще се страхуваш; Да! Ще лягаш и сънят ти ще бъде сладък.

Не ще се боиш от внезапен страх, Нито от бурята, когато нападне нечестивите, Защото Господ ще бъде твое упование, И ще пази ногата ти да се не хване.” (Притчи 3:24-26)

„И тъй, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда.” (Евреи 10:35)

Ако имаме доверие в нашия Господ сега, ще можем да имаме доверие и пред съдийското Му място!

„Дечица, и сега пребъдвайте в Него, та когато се яви, да имате дръзновение, и да се не посраим пред Него в пришествието Му.“ (1 Йоан 2:28)

„И увереността, която имаме спрямо Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем че получаваме това, което сме просили от Него.“ (1 Йоан 5:14-15)

Така че – оправете сърцата си и вярвайте в Господ! Не се предавайте на страх и съмнения! Разправете се с неверието както с всеки друг отвратителен грях. Поменете думите на Псалмиста”

„От лош слух не ще се бои; Сърцето му е непоколебимо понеже уповава на Господа. Утвърдено е сърцето му; той не ще се бои...” (Псалм 112:7-8)

Исая предсказа, че в последните дни изкупените от Господ ще пеят и хвалят Бог за нов дух на вяра и доверие:

„В оня ден тая песен ще се изпее в Юдовата земя ...Ще опазиш в съвършен мир Непоколебимия ум, Защото на Тебе уповава.“ (Исая 26:1-3)

Ето го, възлюбени! Докато всички основи на света се клатят, докато Сатана реве като полудял лъв, докато навсякъде вилнее объркване, насилие и несигурност – тези, които вярват в Господ, изправни и установени в доверието си към Него – ще устоят за да видят Божието спасение със спокойни сърца и умове. Ще се радват на почивка, ще спят сладко, без да се страхуват от условията около тях, недокоснати от насилието и страха, незасрамени в последните дни и радващи се в надежда!

В заключение

Ще ви кажа някои славни обещания за всички онези, които Му вярват!

„Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; Словото на Господа е опитано; Той е щит на всички, които упоават на Него.“ (2 Царе 22:31)

„Яви чудните Си милосърдия, Ти, Който с десницата Си избавяш уповащите на Тебе. От ония, които въстават против тях.“ (Псалм 17:7)

„Колко е голяма Твоята благост, Която си запазил за ония, които Ти се боят, И която си показал пред човешките чада Към ония, които упоават на Тебе!

Ще ги скриеш в скривалището на присъствието Си От човешките замисли; Ще ги скриеш под покров, От препирането на езици.“ (Псалм 31:19-20)

„Дерзайте и нека се укрепи сърцето ви, Всички, които се надяват на Господа.” (Псалм 31:24)

„Предай на Господа пътя си; И уповавай на Него, и Той ще из върши очакването ти” (Псалм 37:5)

„Но избавлението на праведните е от Господа; Той им е крепост във време на беда. И Господ ще им помогне и ще ги избави, Ще ги избави от нечестивите и ще ги спаси, Понеже са прибягнали при Него.” (Псалм 37:39-40)

„Чрез Бога ще хваля думите му; На Бога уповавам; няма да се боя; Какво ще стори ми човек?” (Псалм 56:4)

„Уповавайте на Него, люде, на всяко време, Изливайте сърцата си пред Него; Бог е нам прибежище.” (Псалм 62:8)

„Ония, които упоават на Господа, са като хълма Сион, който не може да се поклати, а до века остава.” (Псалм 125:1)

„А който упоава на Господа ще бъде поставен на високо.” (Притчи 29:25)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1983 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Crime of Unbelief](#) / [Престъплението да не вярваш](#)